

Anonimizirana različica

Prevod

C-236/24 - 1

Zadeva C-236/24

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

29. marec 2024

Predložitveno sodišče:

Raad van State (Belgija)

Datum predložitvene odločbe:

26. marec 2024

Vlagatelja kasacijske pritožbe:

Provincie Oost-Vlaanderen

Sogent

Nasprotni stranki v postopku s kasacijsko pritožbo:

KG

WA

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK (DRŽAVNI SVET, UPRAVNI ODDELEK, BELGIJA)

VII. SENAT

S O D B A

[...] (ni prevedeno) z dne 26. marca 2024

v zadevah I. [...] (ni prevedeno)

II. [...] (ni prevedeno)

V zadevi: **I.**

SL

PROVINCIE OOST-VLAANDEREN (PROVINCA VZHODNA FLANDRIJA, BELGIJA), [...] (ni prevedeno)

II.

SOGENT

[...] (ni prevedeno)

proti:

I. + II.

1. KG

2. WA

[...] (ni prevedeno)

I. Predmet kasacijskih pritožb

- 1 Kasacijski pritožbi, vloženi 14. in 15. novembra 2022, se nanašata na razveljavitev sodbe [...] (ni prevedeno) Raad voor Vergunningsbetwistingen (svet za spore v zvezi z izdajo soglasij, Belgija) z dne 6. oktobra 2022 v zadevi [...] (ni prevedeno).

II. Potek postopkov

- 2 Kasacijski pritožbi sta bili razglašeni za dopustni. [...] (ni prevedeno).

[...] (ni prevedeno) [informacije o postopku]

[...] (ni prevedeno) Obravnava [...] (ni prevedeno) je bila opravljena 22. februarja 2024.

[...] (ni prevedeno) [informacije o postopku]

III. Združitev

- 3 Kasacijski pritožbi sta vloženi zoper isto sodbo sveta za spore v zvezi z izdajo soglasij. Zadevi je smiselno združiti.

IV. Dejansko stanje

- 4 1. Vlagatelj kasacijske pritožbe v zadevi II je samostojno komunalno podjetje v smislu člena 231 decret van 22 december 217 „over het lokaal bestuur“ (dekret z dne 22. decembra 2017 o lokalni samoupravi), ki ga je ustanovilo mesto Gent. College van burgemeester en schepenen van de stad Gent (kolegij župana in podžupanov mesta Gent, Belgija) je vložil prošnjo za izdajo okoljskega soglasja

za rekonstrukcijo ozemlja pralnice in k njej priložil obvestilo o predhodnem preverjanju glede nujnosti po PVO.

2. Občinski uradnik, pristojen za okolje, je 1. septembra 2020 ugotovil, da je prošnja dopustna in popolna. Sklenil je, da ni pričakovati pomembnih vplivov na okolje, kot je razvidno tudi iz obvestila o predhodnem preverjanju glede nujnosti po PVO, in da ni treba pripraviti poročila o PVO. Kolegij župana in podžupanov je soglasje izdal 10. decembra 2020.

3. Nasprotni stranki v postopku s kasacijsko pritožbo sta zoper okoljsko soglasje vložili upravno pritožbo. Vlagateljica kasacijske pritožbe v zadevi I. je 3. junija 2021 pritožbo zavrnila kot neutemeljeno in soglasje potrdila.

4. Z izpodbijano sodbo je bilo ničnostni tožbi, ki sta jo nasprotni stranki v postopku s kasacijsko pritožbo vložili zoper odločbo z dne 3. junija 2021, ugodeno, odločba je bila razglašena za nično, izdaja okoljskega soglasja pa zavrnjena.

V. Preučitev prvega dela edinega razloga v obeh kasacijskih pritožbah

Predstavitev tega dela razloga

- 5 Vlagatelja kasacijske pritožbe navajata enak pritožbeni razlog, v katerem zatrjujeta kršitev členov 4 in 9a Direktive 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (v nadaljevanju: Direktiva o PVO) ter členov 15/1, 9 in 20 dekrét van 25 april 2014 „betreffende de omgevingsvergunning“ (dekret z dne 25. aprila 2014 o okoljskem soglasju).

Pritožbeni razlog se nanaša na ugotovitev iz izpodbijane sodbe, v skladu s katero naj prošnje za izdajo okoljskega soglasja ne bi bilo mogoče vložiti pri kolegiju župana in podžupanov, ker naj bi bil na podlagi člena 15/1, prvi odstavek, dekreta z dne 25. aprila 2014 o okoljskem soglasju na prvi stopnji upravnega odločanja za to pristojen pokrajinski izvršni svet. Ta ugotovitev temelji na teh razlogih izpodbijane sodbe:

„Tožeči stranki sta zadostno dokazali, da je pogoj iz člena 15/1, prvi odstavek, [dekreta z dne 25. aprila 2014 o okoljskem soglasju; v nadaljevanju: dekret o okoljskem soglasju]), da je treba za projekt pripraviti poročilo o PVO in da na podlagi razlage te določbe v skladu s členom 9a Direktive o PVO ni bila odobrena izjema od obveznosti priprave poročila, treba razumeti tako, da velja tudi, kadar je treba za projekt najprej pripraviti obvestilo o predhodnem preverjanju glede nujnosti po PVO in zato ni jasno, da za projekt očitno ni treba pripraviti poročila o PVO. Izpodbijana odločba kljub trditvam, ki sta jih v zvezi s tem v upravni pritožbi navedla vlagateljica kasacijske pritožbe, o tem – neupravičeno – ne vsebuje nobene obrazložitve.

Direktiva o PVO določa, da se za projekte, ki bodo zaradi svoje narave, velikosti ali lokacije verjetno pomembno vplivali na okolje, pred izdajo soglasja za izvedbo opravi presoja njihovih vplivov (člen 2 Direktive o PVO ter med drugim sodbe Sodišča z dne 19. septembra 2000, Linster, C-287/98; z dne 4. maja 2006, C-290/03, Barker, in z dne 24. marca 2011, C-435/09, Komisija/Belgija). To je v uvodni izjavi 2 te direktive utemeljeno z ugotovitvijo, da ‚[o]koljska politika [Evropske u]nije temelji na previdnostnem načelu in na načelu, da bi se morali izvajati preventivni ukrepi, da bi morala biti okoljska škoda prednostno odpravljena pri izvoru in da bi moral onesnaževalec plačati [(člen 191 PDEU)]‘, tako da ‚[bi morali biti v]plivi na okolje [...] upoštevani v najzgodnejši možni fazi v vseh postopkih tehničnega načrtovanja in sprejemanja odločitev‘. Zadevni projekti so opredeljeni v členu 4 Direktive o PVO, ki določa projekte, za katere se vedno opravi presoja v skladu s členi od 5 do 10 Direktive (projekti iz Priloge I k Direktivi), in projekte, za katere države članice na podlagi preverjanja za vsak primer posebej ali na podlagi pragov ali meril, ki jih postavijo, ali pa na podlagi obeh postopkov, ugotovijo, ali je treba za projekt opraviti tako presojo (projekti iz Priloge II k Direktivi). Z Direktivo o PVO torej ni določena le naloga priprave poročila o PVO in – če se ugotovi, da je presoja vplivov na okolje nujna – presoje v skladu s členi od 5 do 10 te direktive, ampak tudi, da se za vsak primer posebej in/ali na podlagi postavljenih pragov ali meril preuči, ali bo projekt pomembno vplival na okolje in se zato zahteva presoja vplivov na okolje (člen 4, od (2) do (6), Direktive o PVO).

Člen 9a Direktive o PVO v zvezi s tem glede na polni učinek Direktive o PVO določa splošno načelo, da ne sme obstajati nasprotje interesov, v skladu s katerim morajo države članice zagotoviti, da so pristojni organ ali organi pri opravljanju ‚nalog, ki izhajajo iz te direktive‘ objektivni in da se ne znajdejo v nasprotju interesov, pri čemer, če je pristojni organ tudi nosilec projekta, v okviru svoje ureditve upravnih pristojnosti uvedejo ‚v zvezi z opravljanjem nalog na podlagi te direktive‘ vsaj ustrezno ločitev funkcij, pri katerih obstaja nasprotje interesov. Iz besedila tega člena je razvidno, da je njegov namen zagotoviti objektivnost pristojnega(ih) organa(ov) ter zagotoviti in preprečiti nasprotje interesov pri ‚vseh nalogah‘, ki izhajajo iz Direktive o PVO, in to načeloma tudi pri nalogah v zvezi z dolžnostjo predhodnega preverjanja, v okviru katere se ugotavlja, ali bi projekt lahko pomembno vplival na okolje in ali se zato zahteva presoja vplivov na okolje. Splošna sistematika člena 9a Direktive o PVO je potrjena z uvodno izjavo 25 Direktive 2014/52/EU, s katero je bil ta člen vstavljen v Direktivo o PVO in v kateri je navedeno, da je treba ‚[z]agotoviti [...] objektivnost pristojnih organov‘ in da se ‚[n]asprotja interesov [...] med drugim lahko preprečijo s funkcionalno ločitvijo pristojnega organa od nosilca projekta‘, pri čemer bi morale, ‚[č]e je pristojni organ tudi nosilec projekta, [...] države članice v okviru svoje ureditve upravnih pristojnosti uvesti v zvezi z opravljanjem nalog na podlagi Direktive 2011/92/EU vsaj ustrezno ločitev funkcij, pri katerih obstaja nasprotje interesov‘. V njej so

ponovno omenjene ‚naloge‘, ki izhajajo iz Direktive o PVO, pri čemer se ne razlikuje med projekti, za katere je treba vedno opraviti presojo vplivov na okolje, in projekti, za katere države članice na podlagi preverjanja za vsak primer posebej in/ali na podlagi postavljenih pragov ali meril ugotovijo, ali se zahteva presoja vplivov na okolje. To, da je bil člen 9a Direktive o PVO vstavljen med člene od 5 do 10 te direktive, s katerimi je urejena presoja vplivov na okolje, ne ogroža splošne sistematike te direktive. V zvezi s tem se je mogoče sklicevati tudi na uvodno izjavo 41 Direktive 2014/52/EU, v skladu s katero je ‚cilj te direktive‘ ‚zagotoviti visoko raven varstva okolja in zdravja ljudi, z oblikovanjem minimalnih zahtev za presojo vplivov projektov na okolje‘.

Direktiva o PVO je bila v Flandriji prenesena z (naslovom IV) decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid (dekret z dne 5. aprila 1995 o splošnih določbah glede okoljske politike; v nadaljevanju: DABM). V njem je (v poglavju III) navedeno, da se ‚za predlagane projekte – preden je za dejavnost, za katero se zahteva soglasje za izvedbo in ki je predmet projekta, izdano soglasje – v primerih iz tega poglavja opravi presoja vplivov na okolje‘ (člen 4.3.1 DABM), pri čemer je pojem ‚presoja vplivov na okolje‘ opredeljen kot ‚postopek, ki po potrebi vodi do priprave in odobritve poročila o vplivih predlaganega ukrepa na okolje in, kjer je to primerno, do njegove uporabe kot pripomočka pri odločanju o teh ukrepih‘ (člen 4.1.1(1), prvi pododstavek, točka 1, DABM). V tem okviru flamska vlada na podlagi meril iz priloge II k DABM opredeljuje različne kategorije projektov, in sicer ‚vrste projektov, za katere je treba v skladu s tem poglavjem pripraviti poročilo o PVO‘, ‚vrste projektov, ki niso navedeni v odstavku 1, za katere je treba v skladu s tem poglavjem pripraviti poročilo o PVO ali obrazloženo prošnjo za izjemo od obveznosti priprave poročila‘, ter ‚vrste projektov, ki niso navedeni v odstavkih 1 in 2, za katere je treba v skladu s tem poglavjem pripraviti poročilo o PVO ali obvestilo o predhodnem preverjanju glede nujnosti po PVO‘ (člen 4.3.2(1), (2) in (2a) DABM). Pri tem je določeno, da ‚organ, ki odloča o dopustnosti in popolnosti prošnje za izdajo soglasja za izvedbo, v primerih iz člena 4.3.2(2a), v katerih je bilo pripravljeno obvestilo o predhodnem preverjanju glede nujnosti po PVO, odloči, ali je treba v času in okviru odločbe o dopustnosti in popolnosti prošnje za izdajo soglasja za izvedbo pripraviti poročilo o PVO‘, pri čemer ‚[lahko] pobudnik projekta [...] v primerih iz člena 4.3.2(2) pri organu vloži obrazloženo prošnjo za izjemo od obveznosti priprave poročila‘ (člen 4.3.3(2) in (3) DABM).

Obvestilo o predhodnem preverjanju glede nujnosti po PVO je (obrazložen) dokument, v katerem je navedeno, ali bo predlagani projekt pomembno vplival na človeka in okolje (člen 1, točka 5, Project-MER-besluit [sklep flamske vlade o določitvi vrst projektov, za katere se opravi PVO]). Ta dokument mora upravnemu organu omogočiti, da ob poznavanju dejstev in na podlagi meril, določenih v prilogi II k DABM, oceni, v kolikšni meri prošnja pomembno vpliva na človeka in okolje ter ali je treba v zvezi s tem

pripraviti poročilo o PVO. Pristojni organ mora ob sprejetju odločbe o predhodnem preverjanju konkretno preizkusiti prošnjo glede na merila iz priloge II k DABM, pri čemer mora biti iz njegove odločbe v zadostni meri razvidno, zakaj je odločil, da je mogoče pričakovati pomembne vplive na okolje (ali da jih ni mogoče pričakovati) in zakaj je treba pripraviti poročilo o PVO (ali zakaj ga ni treba pripraviti) (člen 66(2) Besluit van de Vlaamse regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het OVD [sklep flamske vlade z dne 27. novembra 2015 o izvajanju dekreta o okoljskem soglasju]). Iz tega izhaja, da je predhodno preverjanje projektov glede na njihove potencialno pomembne vplive na okolje podlaga za to, ali je treba pripraviti poročilo o PVO in ali je to torej del ‚postopka, ki vodi – ali pa tudi ne – do priprave in odobritve poročila o presoji vplivov predlaganega ukrepa na okolje‘. Če bi torej bi v postopku predhodnega preverjanja kot nalogi ali delu ‚presoje vplivov na okolje‘ obstajalo nasprotje interesov, ker je pristojni organ tudi nosilec projekta, bi to lahko vplivalo na končno presajo tega, ali je treba opraviti presajo vplivov na okolje. Glede na te ugotovitve uporabe določbe iz člena 9a Direktive o PVO o tem, da ne sme obstajati nasprotje interesov, ni mogoče omejiti na projekte, za katere se mora na podlagi člena 4 te direktive ‚neposredno‘ opraviti presoja vplivov na okolje, razen če obstaja izjema (člen 4.3.2(1) in (2) DABM), ampak zajema tudi projekte, pri katerih je treba opraviti predhodno preverjanje (člen 4.3.2(2a) DABM). Pri takih projektih, pri katerih je treba opraviti predhodno preverjanje, ob vložitvi prošnje ni popolne gotovosti, da ne bo treba pripraviti poročila o PVO, saj je treba konkretno preučiti in presoditi obvestilo o predhodnem preverjanju glede nujnosti po PVO. Tudi za to nalogo, ki prav tako izhaja iz Direktive o PVO, mora biti mogoče, da jo opravi subjekt, ki jo ‚lahko opravi objektivno in ki torej ni v položaju, v katerem bi prišlo do nasprotja interesov‘. Projekti, pri katerih je treba opraviti predhodno preverjanje, torej po eni razlagi člena 15/1, prvi odstavek, dekreta o okoljskem soglasju v skladu s členom 9a Direktive o PVO prav tako spadajo na področje uporabe zadnjenavedene določbe in jih je načeloma treba na prvi upravni stopnji predložiti pokrajinskemu izvršnemu svetu, če je pobudnik projekta in prosilec za projekt kolegij župana in podžupanov. Dejstvo, da je to v nasprotju s pripravljalnimi gradivom k členu 15/1 dekreta o okoljskem soglasju, temu ne nasprotuje, saj preudarki, navedeni v pripravljalnih dokumentih za dekret, s katerim je prenesena direktiva, ne prevladajo nad njenimi določbami, ki jih morajo države članice spoštovati.

Ugotovitev, v skladu s katero je pri projektih, pri katerih je treba opraviti predhodno preverjanje, naloga občinskega uradnika, pristojnega za okolje, da preuči obvestilo o predhodnem preverjanju glede nujnosti po PVO, priloženo prošnji, in na tej podlagi odloči, ali je treba pripraviti poročilo o PVO, če prošnjo vloži sam pristojni organ‘ (člen 20(2) dekreta o okoljskem soglasju), glede na določbo iz člena 9a Direktive o PVO o tem, da ne sme obstajati nasprotje interesov, ne more pripeljati do drugačnega rezultata. S tem v okviru organizacije postopka za izdajo soglasja na prvi stopnji ni zagotovljena zadostna ‚ustrezna ločitev‘ med ‚funkcijami, pri katerih obstaja

nasprotje interesov‘ pri opravljanju nalog, ki izhajajo iz Direktive o PVO, tako da ni zagotovljeno, da bi lahko pristojni organi objektivno opravljali svoje naloge iz te direktive in da ne bi bili v položaju, v katerem bi prišlo do nasprotja interesov, kot je zahtevano s členom 9a Direktive o PVO. Kot izhaja iz sodne prakse Sodišča (sodba v zadevi C-474/10), mora glede na ‚ustrezno ločitev‘ obstajati ‚dejanska samostojnost‘, kar pomeni, da ima organ, ki mu je zaupano izvajanje nalog, ki izhajajo iz Direktive o PVO, ‚svoja administrativna sredstva in svoje osebje in lahko tako opravlja naloge, ki so [mu] dodeljene v smislu te direktive‘, in zlasti lahko ‚objektivno‘ poda mnenje o projektu, ki ga zahteva ‚organ, kateremu je podrejen‘. Čeprav občinski uradnik, pristojen za okolje, svoje naloge na podlagi dekreta o okoljskem soglasju opravlja ‚neodvisno in nevtralnno‘ in pri tem ‚zaradi njihovega opravljanja ne sme biti v slabšem položaju‘ (člen 9(2) dekreta o okoljskem soglasju), ni očitno, da bi imel ta uradnik dovolj ‚dejanske samostojnosti‘ in na voljo lastne upravne ali človeške vire, da bi lahko presodil obvestilo o predhodnem preverjanju glede nujnosti po PVO v zvezi s projektom občine ter na tej podlagi odločil, ali je treba pripraviti poročilo o PVO. Občinskega uradnika, pristojnega za okolje, namreč imenuje občina s sklepom občinskega sveta izmed svojega osebja ali osebja združenja za medobčinsko sodelovanje (člen 9(2) dekreta o okoljskem soglasju), njegove naloge pa lahko za največ 12 mesecev začasno opravlja tudi občinski tajnik, če v občini ali združenju za medobčinsko sodelovanje ni na voljo občinskega uradnika, pristojnega za okolje (člen 9(3) dekreta o okoljskem soglasju). S tega vidika ta uradnik ne more ‚objektivno‘ presoditi, ali je za projekt, za katerega je (dejansko) zaprosila občina, treba opraviti PVO, in to zlasti zato, ker mora ta uradnik glede na ‚pravice in obveznosti poklicne etike‘ svoje naloge kot uslužbenec opravljati ‚lojalno in pravilno‘, pri čemer si mora ‚aktivno in konstruktivno‘ prizadevati za uresničitev nalog in ciljev občine (člen 188 dekreta z dne 22. decembra 2017 o lokalni samoupravi). Ne glede na to ugotovitev je kolegij župana in podžupanov mesta Gent v odločbi o izdaji soglasja za izvedbo, ki jo je 10. decembra 2020 izdal na prvi upravni stopnji, s tem, da je potrdil mnenje občinskega uradnika, pristojnega za okolje, z dne 4. decembra 2020 o obvestilu o predhodnem preverjanju glede nujnosti po PVO, dejansko (ponovno) sam odločal, ali mora sam pripraviti poročilo o PVO.

[...]

Glede na zgoraj navedeno sta vlagatelja kasacijske pritožbe zadostno dokazala, da je bil pokrajinski izvršni svet tisti, ki je bil na prvi upravni stopnji na podlagi člena 15/1(1) dekreta o okoljskem soglasju pristojen za obravnavanje zadevne prošnje, ker se ta nanaša na občinski projekt, v katerem je kolegij župana in podžupanov mesta Gent pobudnik projekta in (dejanski so)prosilec za projekt, pri čemer ni razvidno, da za projekt očitno ni treba pripraviti poročila o PVO.“

- 6 Vlagatelja kasacijske pritožbe v prvem delu pritožbenega razloga trdita, da člen 15/1 dekreta z dne 25. aprila 2014 o okoljskem soglasju določa, da kolegij župana in podžupanov ne more odločati o lastni prošnji, če „[je treba] za projekt [...] pripraviti poročilo o PVO in če ni bila odobrena izjema od obveznosti priprave poročila“. Po mnenju vlagateljev kasacijske pritožbe iz te določbe nedvoumno izhaja, da je lahko pokrajinski izvršni svet pristojen le, če je za projekt treba pripraviti poročilo o PVO, ne more pa biti pristojen, če je za projekt treba opraviti zgolj predhodno preverjanje. Vlagatelja kasacijske pritožbe trdita, da je to potrjeno s pripravljanim gradivom za to določbo.

Po mnenju vlagateljev kasacijske pritožbe izpodbijana sodba s tem, da je v njej presojeno, da projekti, pri katerih je treba opraviti predhodno preverjanje, spadajo na področje uporabe člena 9a Direktive o PVO, in da se iz tega v njej sklepa, da je treba člen 15/1 dekreta z dne 25. aprila 2014 o okoljskem soglasju razlagati v tem smislu, vsebuje razlago *contra legem* te določbe.

Z izpodbijano sodbo naj bi bil tako kršen člen 15/1 dekreta z dne 25. aprila 2014 o okoljskem soglasju.

- 7 Vlagatelja kasacijske pritožbe predlagata, naj se Sodišču predloži vsaj eno vprašanje za predhodno odločanje v zvezi z razlago in področjem uporabe člena 9a Direktive o PVO.

Presoja

- 8 Člen 15/1, prvi odstavek, dekreta z dne 25. aprila 2014 o okoljskem soglasju določa:

„Za seznanitev s prošnjo za izdajo soglasja za izvedbo projekta ali za spremembo projekta in odločanje o njej, za kar bi bil v skladu s členom 15 pristojen kolegij župana in podžupanov, je pristojen pokrajinski izvršni svet, če sta izpolnjena ta pogoja:

(1) za projekt je treba pripraviti poročilo o PVO, hkrati pa ni bila odobrena izjema od obveznosti priprave poročila;

(2) kolegij župana in podžupanov je pobudnik projekta in prosilec za projekt.“

Ta določba je bila sprejeta zaradi prenosa pravila o tem, da ne sme obstajati nasprotje interesov, iz člena 9a Direktive o PVO. Ta člen določa:

„Države članice zagotovijo, da so pristojni organ ali organi objektivni pri opravljanju nalog, ki izhajajo iz te direktive, in da se ne znajdejo v nasprotju interesov. Če je pristojni organ tudi nosilec projekta, države članice v okviru svoje ureditve upravnih pristojnosti uvedejo v zvezi z opravljanjem nalog na podlagi te direktive vsaj ustrezno ločitev funkcij, pri katerih obstaja nasprotje interesov.“

- 9 Iz zgoraj navedenega člena 15/1, prvi odstavek, je razvidno, da se pokrajinski izvršni svet namesto kolegija župana in podžupanov seznanj s prošnjo tega kolegija za izdajo soglasja za izvedbo le, če je že ob vložitvi prošnje jasno, da za projekt velja obveznost priprave poročila o PVO.

Kadar je v skladu s predpisi za projekt določena le obveznost, da se pripravi obvestilo o predhodnem preverjanju glede nujnosti po PVO, ob vložitvi prošnje ni gotovo, da bo treba pripraviti poročilo o PVO. Organ, ki odloča o dopustnosti in popolnosti prošnje za izdajo soglasja za izvedbo, se lahko odloči, da je za projekt treba pripraviti poročilo o PVO (člen 4.3.3(2) dekreta z dne 5. aprila 1995 o splošnih določbah glede okoljske politike).

Tako je treba prošnjo kolegija župana in podžupanov za izdajo soglasja za izvedbo projekta, za katerega se zahteva le obvestilo o predhodnem preverjanju glede nujnosti po PVO, vložiti pri tem istem kolegiju, nato pa občinski uradnik, pristojen za okolje, odloči, ali je treba za projekt pripraviti poročilo o PVO (člen 20 [dekreta z dne 25. aprila 2014 o okoljskem soglasju]). Odločitev občinskega uradnika, pristojnega za okolje, da je treba pripraviti poročilo o PVO, po samem zakonu povzroči nepopolnost prošnje in ustavitev postopka za izdajo soglasja (člen 21(2) [dekreta z dne 25. aprila 2014 o okoljskem soglasju]). Če občinski uradnik, pristojen za okolje, meni, da ni treba pripraviti poročila o PVO, o prošnji za izdajo soglasja za izvedbo na prvi upravni stopnji odloči kolegij župana in podžupanov.

Pripravljalno gradivo za člen 15/1 dekreta z dne 25. aprila 2014 o okoljskem soglasju potrjuje voljo zakonodajalca, da se „določba o nasprotju interesov iz člena 9a [Direktive o PVO ne] uporabi za postopke izdaje soglasja za izvedbo za projekte, pri katerih je treba opraviti predhodno preverjanje glede tega, ali je nujna presoja vplivov na okolje“. [...] (ni prevedeno)

Z izpodbijano sodbo, v kateri je ugotovljeno, da je treba prošnjo za izdajo soglasja za izvedbo projekta, katerega pobudnik je kolegij župana in podžupanov ter za katerega je treba pripraviti le obvestilo o predhodnem preverjanju glede nujnosti po PVO, vložiti ne pri tem istem kolegiju, ampak pri pokrajinskem izvršnem svetu, je tako kršen člen 15/1, prvi odstavek, dekreta z dne 25. aprila 2014 o okoljskem soglasju.

- 10 Na to ne vpliva morebitna okoliščina, da bi lahko člen 9a Direktive o PVO občinskemu uradniku, pristojnemu za okolje, preprečil, da odloči, ali je treba za občinske projekte, za katere se zahteva le obvestilo o predhodnem preverjanju o nujnosti po PVO, pripraviti poročilo o PVO. V tem primeru namreč navedeni člen 9a v Flamski regiji ne bi bil zadostno prenesen, ker ni predpisov, s katerimi bi bila zagotovljena ustrezna ločitev funkcij, pri katerih obstaja nasprotje interesov v smislu člena 9a.

Zgoraj navedenega člena 15/1 ni mogoče razlagati v nasprotju z njegovim jasnim besedilom in namenom, in to niti pod pretvezo razlage v skladu z Direktivo. Te

določbe prav tako ni mogoče razumeti tako, da je treba ustrezno ločitev med nasprotujočimi si položaji, določenimi v njej za primere, ko je treba pripraviti poročilo o PVO, razširiti na primer, v katerem je treba pripraviti le obvestilo o predhodnem preverjanju glede nujnosti po PVO.

Glede na neposredni učinek zgoraj navedenega člena 9a pa je ta določba lahko pravna podlaga za odločitev iz izpodbijane sodbe v primeru nepopolnega prenosa tega člena v Flamsko regijo namesto pomanjkljive obrazložitve, tako da v tem primeru vlagatelja kasacijske pritožbe ne bi imela interesa za ta del pritožbenega razloga.

- 11 Vprašanje, ali je bil člen 9a Direktive o PVO zadostno prenesen, je odvisno od področja uporabe te določbe. Natančneje, postavlja se vprašanje, ali mora biti „ustrezna ločitev“ iz te določbe predvidena tudi za presojo tega, ali za projekte, pri katerih je treba opraviti predhodno preverjanje, na katere se nanaša člen 4(2) Direktive o PVO, velja obveznost priprave poročila o PVO.

Zato je primerno, da se Sodišču Evropske unije predloži vprašanje za predhodno odločanje.

SKLEP

1. Zadevi se združita.
2. Sodišču se v predhodno odločanje predloži to vprašanje:

„Ali je treba člen 9a Direktive 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje, ki je bil vstavljen z Direktivo 2014/52/EU z dne 16. aprila 2014, razlagati tako, da je treba v primerih, ko je pristojni organ tudi nosilec projekta, ustrezno ločitev funkcij, pri katerih obstaja nasprotje interesov, pri opravljanju nalog, ki izhajajo iz Direktive, uvesti tudi za presojo vprašanja, ali se za projekte iz člena 4(2) Direktive opravi presoja v skladu s členi od 5 do 10 Direktive?“

3. [...] (ni prevedeno) [sklepne postopkovne navedbe in podpis]